

Księga Przysłów

Rozdział 11

1. Waga zdradliwa brzydlwość jest u JAHWE, a gwichł sprawiedliwy, woła jego. 2. Gdzie będzie pycha, tam będzie i hańba, a gdzie jest pokora, tam i mądrość. 3. Prostota sprawiedliwych poprowadzi je, a podeszcie fałszerzów spustoszy je. 4. Nie pomogą bogactwa w dzień pomsty, ale sprawiedliwość wybawi od śmierci. 5. Sprawiedliwość prostego naprostuje drogę jego, a niebożnik upadnie w swojej niebożności. 6. Sprawiedliwość prawych wyzwoli je, a niesprawiedliwi w zasadkach swoich poimani będą. 7. Gdy umrze człowiek niebożny, ustanie wszystka nadzieja i oczekiwanie frasowliwych zginie. 8. Sprawiedliwy z ucisku wyrwan jest, a miasto niego niebożnik będzie dany. 9. Obłudnik usty zdradza przyjaciela swego, ale sprawiedliwi umiejętnością będą wybawieni. 10. W szczęściu sprawiedliwych będzie się radowało miasto, a w zatraceniu niebożnych będzie pochwała. 11. Błogosławieństwem sprawiedliwych wywyższy się miasto, a usty niebożnych wywróci się. 12. Kto gardzi przyjacielem swoim, potrzebujący serca jest, a człowiek rozumny milczy. 13. Kto zdradliwie chodzi, objawia tajemnice, ale kto wiernego serca, tai tego, czego mu się przyjaciel zwierzył. 14. Gdzie nie masz rządcę, lud upadnie, a zdrowie, gdzie wiele rady. 15. Złym utrapion będzie, który ręczy za obcego, lecz kto się strzeże sideł, bezpieczn będzie. 16. Niewiasta wdzięczna dostąpi sławy, a mocarze będą mieć bogactwa. 17. Dobrze czyni duszy swej człowiek miłosierny, a który okrutnym jest, odrzuca i krewne. 18. Bezbożnik czyni dzieło nietrwałe, a siejącemu sprawiedliwość, zapłata wierna. 19. Łaskawość gotuje żywot, a naśladowanie złych - śmierć. 20. Brzydliwe JAHWE serce przewrotne, a upodobanie jego w tych, którzy w prostoci chodzą. 21. Ręka w ręce nie ujdzie zły karania, ale nasienie sprawiedliwych zachowane będzie. 22. Kolce złote w pysku u świni, niewiasta piękna, a głupia. 23. Żądza sprawiedliwych wszelka dobra jest, oczekiwanie niebożników zapalczywość. 24. Jedni udzielają własnych, a bogatszymi się zstawają, a drudzy wydzierają nie swoje, a zawsze są w niedostatku. 25. Dusza, która błogosławi, utyje, a kto upaja i sam też upojon będzie. 26. Kto kryje zboże, przeklnie go spóółstwo, lecz błogosławieństwo nad głową sprzedających. 27. Dobrze wstaje rano, który szuka dobra, ale kto szuka złości, zatłumi go. 28. Kto ufa w bogactwach swoich, upadnie, a sprawiedliwi jako zielony list zakwitną. 29. Kto miesza dom swój, odziedziczy wiatry, a kto głupi jest, będzie służył mądrymu. 30. Owoc sprawiedliwego drzewo żywota, a kto przyjmuje dusze, mądry jest. 31. Jeśli sprawiedliwy na ziemi odnosi, jako daleko więcej niebożny i grzeszny?